

[Hans Conrad Koefoed.]

at søge Arbejde paa fremmede Arbejdspladser, og dér er det vi mener, som jeg ogsaa sagde forleden Dag, at naar Staten har ydet sit Tilskud og derigennem opmuntret Arbejderne til at arbejdsløshedsforsikre sig, saa maa disse Arbejdere finde sig i at blive stillet lige med alle andre Borgere i Samfundet. Derfor kan jeg for mit Vedkommende besvare Ministerens Spørgsmaal med et Ja.

Sønderup: Naar vi drøfter Udstykningsproblemer og de Formaal, som man tilsigter at opnaa ved Hjælp af Udstykningsgen, er det almindeligvis saadan, at baade økonomiske og sociale Synspunkter spiller med ind. Nu gjorde det ærede Medlem Hr. Aage Fogh for et Øjeblik siden nogle Betragtninger gældende, nærmest af økonomisk Art, og forsøgte ved Hjælp af Tal at vise, hvilke af de forskellige Brugstyper der var mest fordelagtige, hvilken Størrelse man skulde tilstræbe, dersom man vilde have det bedst mulige økonomiske Udbytte. Forholdet er jo altid det, naar man vil bevise noget ved Hjælp af Tal, at der naas meget ad den Vej; Tal kan bruges til mange Formaal. Men det var jo ret interessant, nogle af de Resultater, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh kom til. Det ærede Medlem viste, at rent talmæssigt aabenbarer det sig paa den Maade, at saa snart et Brug blev saa stort, at det skulde tage fremmed Arbejdskraft til Hjælp for at faa Arbejdet udført, saa var Rentabiliteten svigtende. Hvad siger det? Det siger virkelig saa klart og tydeligt, som vi kan ønske os det, at Familiens egen Arbejdsindsats betales med saa lille en Pris, at i det Øjeblik man maa ty til fremmed Hjælp, skal man give mere for den, end man selv faar. For var det ikke Tilfældet, vilde der ikke komme det Misforhold frem.

Naar der saa endvidere anføres, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh rigtigt gjorde det, at det Resultat, der var kommet ud af Husmændenes Indsats — han nævnte en Række Produktionsomraader —, viste, at de fik større Udbytte, end de større Brug gjorde, ja, saa vil jeg ikke bestride det, det er sikkert rigtigt, men det viser igen, at vi har Ret i vor Betragtning i den Forbindelse, at naar en mere intensiv Udnyttelse af Jor-

den fører med sig en øget Produktion, en øget Fremstilling af Landbrugsprodukter, saa gælder det for Alvor om, at der ogsaa skabes Afsætningsmuligheder netop for den øgede Produktion.

Saa søgte det ærede Medlem Hr. Aage Fogh ogsaa ved Hjælp af Tal at bevise, at der i de sidste Aar var sket en ret væsentlig Udvikling af Afsætningsmulighederne. Nu fik jeg ikke de Tal noteret op, men der var i hvert Fald en Del af dem, som for mig lød i nogen Maade usandsynlige. Men selv om saa er, at der er sket en Fremgang siden 1929, ja, saa siger det ikke noget som helst om, at Fremgangen er tilstrækkelig. Naar Forholdet er det, at der siden 1929 stadig væk er kommet flere Brug til, ja, saa maa selvsagt ogsaa Afsætningsmulighederne være i en fremadgaaende Linie, saafremt det hele ikke skal ende i det meningsløse. Men det, som jeg gjorde gældende i Fredags, og som jeg gentager i Dag, er den Betragtning, at vi jo har Ret i, hvad vi har gjort gældende, at Tysklands forøgede Indførsel af Levnedsmidler ikke i fuld Udstrækning er kommet det danske Landbrug til gode. Ja, det viser sig, at vor procentvise Andel i Tysklands forøgede Indførsel af Levnedsmidler har været aftagende fra 1936 til 1937. Det gælder for store vigtige Grupper, bl. a. Hornkvæg, Svin, Smør, Æg og Ost.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh nævnte endvidere i Forbindelse med min Paavisning af den Prisstigning, der var sket, at det var Kronesænkningen, der var Skyld i det. Der er i høj Grad Grund til lige et Øjeblik at dvæle ogsaa ved det Forhold. Det er jo tænkeligt, at Kronesænkningen rent øjeblikkeligt paa enkelte Omraader kunde hidføre en vis Prisstigning, men det er da fuldstændig urimeligt og meningsløst, ja, helt hen i Vejret at blive ved at tale om Kronesænkningen som Aarsag til den Prisstigning, der fortsat har fundet Sted hvert evige eneste Aar siden 1933. Det er helt meningsløst at argumentere paa den Maade, at den fortsat skulde skrive sig fra Kronesænkningen. Nej, den Prisstigning, vi har været Vidne til i de senere Aar, skriver sig fortrinsvis, for ikke at sige alene, fra den Afspærringspolitik, der er drevet. Saa siger det ærede Medlem Hr. Aage Fogh: Nu er Rammerne skabt, og saa maa de unge